

מסורת הש"ס

רש"י

הנודר מן המבושל פרק ששי נדרים

ר"ן מ"א

עין משפט
גר מצוה

הנודר מן המבושל מותר בלוי ובשולוק. מבושל מבושל כראוי (ב). שולוק. מבושל יותר מדאי: **קונס פכשיל שאני טועם.** כל חכשיל במשעמ: **מעשה קדרה רך.** שיש זה רוטב: **אכל לא בעבה.** כגון דייקא: **טורמוטא הרמוטא מפרס בגמ' (א).** רפספא. דבר הרומח

כגון רוטב וכל דמיו ליה: **היורד לקדרה.** דמשמע בין לזון בין רומח: **אסור בכל המפסגין.** בין כך בין עבה: **גמ' ר' יאשיה אומר.** בלוי ובשולוק דמתקרי נמי מבושל: **הלך אחר לשון בני אדם.** דאין דרסם לקרות בלוי מבושל: **והא מפכשיל נדר.** דמשמע בין כך בין עבה: **האי פנא.** דמתניח דלא קרי לעבה מבושל: **כגון מדי דמתפכלא ביה ריפסא.** דמלפסין זו את הפת קרי מבושל: **והא פנא.** בנחומא: **בסיעריוס רכות.** נדלועין רכות שהחולין אוכלין כגון פית: **איני.** מי אוכלין החולין מהן: **הוא קרא דמחיסא.** דלעת מונחת שם שהיה אוכל ממנה: **לוליא דקרא כסלקא.** מוכו של דלעת יפה לאכול עם המרדין: **לוליא דקרא.** מוכן של זרעוני פשמן יפס לאכלן כמותם: **ודבר זה אסור לאומרו פני עס הארץ.** משום דדבר מעולה הוא לפרוזה ואסור לומר להם שום דבר שהיה ממנו. ואית דאמרי דלא לילכו טובא וליפסדו כמותם: **חולין רבנן.** שעוסקין במורה ואינם נהנים מן העולם ונאים ליהי חולין מלגין

תורה אור השלם

1. ויבשלו הפסח באש במשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובקלחות וקיצו לכל בני העם.
דברי הימים ב' לה יג

הגהות הרב"ח

(ב) רש"י ד"ה הנודר ד"ה שולוק ד"ה:

גליון הש"ס

גמ' שמואל רבשלו (א) הפסח. קשה לי אמאי לא מיימי מקרא נחמיה כ"ה ראה בני פסח ונבטל ונאכל וי"ל: שם ונאכלן סבר בגמרי. לטעם דין ל"ב וקמן דף נ"א ע"כ: **בדורין דיה ודלועין** הלבח ובר דא תפס: עין משפט קדושין ט"ז ודף כ"ז ד"ה אלא מלי למי:

מוסר רש"י

הנודר מן המבושל. מבושל שאני חי ולא מבושל. מחלל ק' דחיסא. צלי. חלש. שולוק. מבושל הכנה דלחמין (חולין ק"ג) בני כד מבושלת אסרת ואית חלמית. לומר שיש זה דם חסרת. ויפסדו דם ערין ואית טולעת. דערודה לטעם. שולוק אסרת ואסרת. לומר כמבשלת יתר מדאי פשט כל דהס וחומר ויפסדו ערין. אלא שולוק הוא מבושל הכנה (רמיה בשחור). מבושלת רוחתה. כל דבר שנתחלל מן הקדרה ולעטש כשר וכו' ולא שולוק מבושל שולוק ואית חלמית. בשחור. דהיטוריות רבות. מבושלת ק' (רמיה בשחור). ורפסא. ופסח ק"ג דף פ"ה. דא בריכיי קרא באשורי. רכי קרא לחולה. אשורי יפסדו ששין קום מבשיל ק' (רמיה בשחור).

פירוש הרא"ש

[ש"ך לעמוד שלמיו] ה"ן נכסין אריות קנה. אית יקנה נר ביה לבי הי' לורא מרנן נאחא עשה ככר הכר סודר למיח. לומר כקני סודר לא היה מועיל אם היה

ולענין הלכה כסודר קיימא לן כרז נחמן דסודר קני על מנת להקנות הוא ולא מלי מקנה לעכו"ל דלע"ג דבר אשי אחר ליה מאן לימא לן דסודר אי תפס ליה לא מתפס דחרא בעלמא הוא דקאמר ליה ולא סבר לה דלויא גופיה אחר כפ"ק קדושין (ד' ו')

גבי האומר לאשה הרי את מקודשת לי במנה זה על מנת שמחיריה לי דבכחיה קני לגר מאשה גורה שמה ואמר אשה נקנית בחליפין ואי סלקא דעמך *דאי תפס מתפס מאי גורה דאי הכי נקנית היא בחליפין ואין לך [קנין] גדול מזה אלא ודאי רב אשי גופיה קציר' ליה דסודר אי תפס ליה מקנה לא מתפס והא דחויא בעלמא הוא דדמי ליה לרב נחמן. מיהו נהי דלענין סודר קיימא לן כרז נחמן לענין קני על מנת להקנות משמע דלא קרי' כותיה דכחא רב אשי פליג עליה לגמרי משום טעמא דסודר קני ע"מ להקנות מן השמה אלא הכא הדר סודר למריה. אלא הרמב"ם ז"ל פסק כשהיו כרז נחמן משמע דס"ל ז"ל דכיון דפרסא קיימא דרב אשי דרך דחויא היא כדכתיבנא כל אשי דקאמר ליה נמי לדחוי מכוין ולא לאפילוניה עליה. והרמב"ם ז"ל כהלכותיו מתקם לה סתמו:

הדרן עלך השותפין שנדרו

הנודר מן המבושל מותר בלוי ובשולוק. שאני טועם ככלל לשון מבושל. שולוק בשל ולא בשל דמי דשולוק נמי משמע מבושל יותר מדאי כדלמרינן בפ' כל הבשר (חולין דף ק"ו): **הכנד אסרת ואינה נאסרת שולוקה אסרת ונאסרת שולוק דהכא בשל ולא בשל הוא דנדרים הלך אחר לשון בני אדם וטעם מותר מדאי כדלמרינן בפ' כל הבשר (חולין דף ק"ו):** **פכשיל שאני טועם אסור כמעשה קדרה רך ומותר בעבה.** מעשה קדרה עבה נאפה אכלי ליה בלא פת ואמר' בגמ' דאסור בלוי ובשולוק דהא מתפכלא ביה ריפסא. וי קמי שאני טועם לאו דוקא דאמר הכי אלא לרבותא נקטת לומר דאפילו אחר שאני טועם מותר בעבה. ומפירש בירושלמי (פ"ו ה"א) דכי היכי דקונס פכשיל מותר בעבה הכי נמי נודר מן המבושל מותר בעבה: **ומותר בכייל ערמישא.** מפרש בגמרא (נ"ג דשלקי לה במאי חמימי אלפא וימיני אלפא וימיני חמימי קריי עד דמתוטרטא כדלעיל לה ולא מתפכלא ביה ריפסא. ומשמע דדוקא ביה הוא דשרי אכל כל שאן נמכשלה כל כך אסורה דהא מתפכלא ריפסא כהדי והכי אימא בירושלמי (נ"ג) בשם רב חסדא אסור בבייל מוגבלת שכן דרך ההולה לאכול ביה פתו דאלמא כל שאן נמטקא כל כך שהפת נאכלת עמה ככלל תבשיל הוא: **גמ' פניא ר' יאשיה אומר.** דנודר מן המבושל אסור בלוי ובשולוק: **ואע"פ שאין ראה לדבר.** שהל"י הוא ככלל מבושל וזכר לדבר דכמי ובעלו (א"ת) הפסח ופסח אינו נאכל אלא ל"י וכמי ובעלו וימיהו לאו ראה גמורה היא כדאמר במסכתא דנדרים הלך אחר לשון בני אדם: **ירושלמי (נ"ג) אמר רבי יוחנן הלכו נדרים אחר לשון בני אדם אמר ר' יאשיה הלכו נדרים אחר לשון מורה מה נפיק ביניהון אחר קונס יין שאני טועם כגון על דעמיה דרבי יוחנן אסור ביום טוב האחרון של על דעמיה דר' יאשיה מותר אף ר' יאשיה מורה שהוא אסור לא אמרה ר' יאשיה אלא לחומצין ע"כ. ולפום גמרא דילן דאפי' ר' יאשיה מודה דאין הולכין נדרים אלא אחר לשון בני אדם משמע מניה דין להקל בין להחמיר האומר כגון יו"ט האחרון של על ככלל: **והא ר' יאשיה מודה בעבה דלא תבשיל הוא: האי סא כל מידי דמתפכלא ביה ריפסא פכשיל קרי ליה.** אכל מעשה קדרה עבה דלא מתפכלא ריפסא כהדיה לא מיקרי תבשיל. ואית דמפרשי דאסור כמעשה קדרה רך קא קשיא ליה דלאו תבשיל הוא ושי דכיון דמתפכלא ביה ריפסא תבשיל קרי ליה: **וספניא.** בנחומא: **ואסור בסיעריוס רכות.** דלועין קטנים: **שהחולין אוכלין כגון פסן.** מדקא יביע טעמא לאיסורא מפני שהחולין אוכלין כגון פתן ש"מ דכל מידי דמתפכלא ביה ריפסא תבשיל מיקרי: **איני.** דלועין יפין לחולה: **ברכיכי.** מעלו: **אשוי.** קשין: **כקרא גופיה.** קשה: **גופיה דקרא.** מה שנחמו: **ע"כ.** דלועין קטנים: **מה הארץ.** כסילקא. ברכשו על מרדין: **לוליא דקרא כסלקא.** מוכן של זרעוני פשמן יפס לאכלן כמותם: **ודבר זה אסור לאומרו פני עס הארץ.** כדי שלא יעקרו הפשמן לכך: **מאן חולין רבנן.** אין הכי נמי דקרי בין רכיכי בין אשוי קשין לחולי וכי קמי שהחולין אוכלין כגון פתן לאו חולין ממש אלא מאן חולין רבנן דאפילו צריאותן הן משוי כח מפני שהמורה ממש כחם ופסדן (נ"ו):**

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

הדרן עלך השותפין שנדרו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones